THE HEBREW JOURNAL
דער אידישער זשורנאל
PUBLISHED BY
THE HEBREW JOURNAL
JOURNAL PRESS, LIMITED
542 DUNDAS ST. WEST. Telephone Trinity 6830-6831
M. Clavir, Pres. and Gen. Mgr.
Subscription Rates: $6 PER YEAR $3.50 SIX MONTHS
Single Copy—3 cents

וואהלען אין ענגלאנד

מען רעדט איצט וועגען מעגליכע גענעראלע וואהלען אין ענגלאנד, אלס רעזולטאט פון דער רעזיגנאציע פון סער אסוואלד מאסלי, וועלכער האט רעזיגנירט פון דעם קאבינעט פון דער ארבייטער רעגיערונג, אויס פראטעסט פאר די וועניג ממשות'דיגע רעזולטאטען וואס די ארבייטער רעגיערונג האט באוויזען צו אויפטאן אין פארלויף פון דעם יאר וואס זי איז אין מאכט, בנוגע דער פארלייכטערונג פון דער ארבייטסלאזיגקייט־סיטואציע אין לאנד.

מאסלי האט געטאדעלט דער רעגיערונג, ניט פאר איר אויסערליכער פאליטיק, נאר פאר איר אינערליכער. מאסלי האט זיך דערקלערט ניט צופרידן מיט מעקדאנאלד'ס פארעוועזער פאליטיק, וועלכע איז, לויט ווי ער זאגט, מער געניגט און פאסיגער פאר לאיד דזשארדזש'ן, איידער פאר אזא אויסגעשפראכענעם סאציאליסט ווי מעקדאנאלד. און אלס רעזולטאט פון דער דאזיגער טאדלונג, גלויבט מען, אז מעקדאנאלד וועט זיין געצוואונגען צו פארלאנגען א צוטרוי־אפשטימונג אין די גאר קומענדע טעג.

לויט ווי אלע אויסזיכטען ווייזען, זענען די טעג פון דער ארבייטער רעגיערונג אין ענגלאנד געצעלטע. אויב מעקדאנאלד וועט פארלאנגען א צוטרוי־אפשטימונג, וועט ער געווים ניט האבען די שטיצע פון דער ראדיקאלער גרופע, און פון מאסלי'ס אנהענגער, ער קאן זיך אויך איינגאנצען ניט פארלאזען אויף דער שטיצע פון די עטליכע־און־פערציג ליבעראלען, און פון די קאנסערוואטיוען קאן ער דאך אודאי קיין חילף ניט דערוואַרטען. עס איז אלזא קלאר, אז מען קאן איינגיכען דערוואַרטען אלגעמיינע וואהלען אין ענגלאנד.

מיט וואס פאר א פלאטפארמע וועט די געמעסיגטע ארבייטער פארטיי איצט געהן צום פאלק? אין די וואהלען פון לעצטען יאר האט זי ארויסגעשטעלט די פראגע פון ארבייטסלאזיגקייט אן דער שפיץ. זי האט דאן צוגעזאגט, אז אויב זי וועט איבערנעמען די מאכט, וועט זי לייזען דעם ארבייטסלאזיגקייט־פראבלעם. פון וואס דאס גאנצע לאנד ליידט אזוי שטארק, און צוליעב וואס די פריערדיגע קאנסערוואטיווע רעגיערונג איז אומגעווארפען געווארען. אין די היינטיגע וואהלען, וועט זי דעם דאזיגען פונקט ניט קענען ארויסשטעלען אן דער שפיץ פון איר פראגאם.

פארקערט די אפאזיציאנעלע פארטייען, וועלען איר באקעמפען אויף דעם דאזיגען פונקט. זיי וועלען טענה'ן צום פאלק: "אדרבא, זעהט אליין, וואס די ארבייטער רעגיערונג האט אויפגעטאן פאר דעם יאר צייט, וואס זי איז אין מאכט, כדי צו פארקלענערען די ארבייטסלאזיגקייט", און דאס פאלק וועט זיך זיכער צוהערען צו דעם דאזיגען ארגומענט.

עס איז אמת, אז די קאנסערוואטיוען, אדער אפילו די ליבעראלען וואלטען געווען אויפגעטאן נאך וועניגער ווי די ארבייטער באוויזען, אבער אין זיין פארבייטערונג, וועט דער עולם צופיעל ניט וועלען טראכטען.

און דאס איז דאך דער הויפט טעות וואס דער ארבייטער קאבינעט האט געמאכט פון דעם סאמע ערשטען טאג. אנשטאט צו באשעפטיגען זיך הויפטזעכליך מיט דער אינוועניגסטער סיטואציע אין לאנד, האט דער קאבינעט גאר געווידמעט די מערסטע צייט און ענערגיע אויף דער אויסער'ן פאליטיק. אבער די אלע אנטוואפנונגס־קאנפערענצען, און מעקדאנאלד'ס טור קיין אמעריקע, האבען די ארבייטסלאזע מאסען אין ענגלאנד ניט געקאנט אנזעטיגען.

די מעקדאנאלד רעגיערונג האט אויך געמאכט א טעות דערמיט, וואס זי האט ארויפגעווארפען די גאנצע פאראנטווארטליכקייט פון דער ארבייטסלאזיגקייט־פראגע אויף די פלייצעס פון איין פערזאן, דעם האג. מאכאס. אונטער די בעסטע אומשטענדען, האט ער דאך אליין זיך ניט גע־קאנט ספראוון, מיט דעם דאזיגען זייער אנגעוויטאגטען פראבלעם פון דער כראנישער ארבייטסלאזיגקייט קראנקהייט פון וואס ענגלאנד ליידט אזוי לאנג.

עד כאן, וועגען מעקדאנאלד'ס טעות'ן בנוגע זיין אימעריבער פאליטיק. די ארבייטער רעגיערונג האט אויך היבש געשעדיגט איר רעפו־טאציע אין פארבינדונג מיט איר אימפעריאליסטישער פאליטיק אין אינדיען. אזא פאליטיק וואלט זיך גיכער געפאסט פאר א סטענלי באלדווין, איידער פאר רעמזי מעקדאנאלד'ן. און איר לעצטע האנדלונג געגען די אידישע אינ־טערעסען אין פאלעסטינע האט איר אויך ניט געגעבען קיין איבעריגע פא־פאפולאריטעט.

אלס א סך־הכל קאן מען ציען א גאנץ טרויעריגען שלום. דערצו דארף מען נאך געדענקען אז פון מעקדאנאלד'ס אנטוואפנונגס פלעגער, האט זיך אויך אויסגעלאזען א זייפען־בלאז, טראץ דעם וואס ער קאן ניט גע־האלטען ווערען פארענטוואָרטליך פאר דעם. די פארשטענדיגונג וואס איז דערגרייכט געווארען צווישען די דריי גרויס־מאכטען, איז נאך דערווייל אויך ניט מער ווי א פארשטענדיגונג אויפ'ן פאפיער.

מען קאן ניט לייקענען אז מעקדאנאלד ווייסט גאנץ גוט די איצטיגע סיטואציע. קודם כל, איז פאר אים שעדליך דער רים וואס איז געשאפען געווארען אין די רייען פון דער פארטיי גופא. און צווייטענס, זענען די מא־מענטען אין אינגאנצען צופרידען מיט זיין אינערלעכער פאליטיק. אלעס מיט אן אנדער מאכט עס די אויסזיכטען פון דער ארבייטער פארטיי, אין די קומענ־דע וואהלען, זייער טונקעל.

דער עיקר אין דעם ציוניזם אין איצטיגען מאמענט

קאנאדע וויל פארחי־טען די עסקימאסען פון אונטערגאנג

ווי אזוי די ציוויליזאציע האט אונ־טערגעגראבען דאס לעבען פון די עסקימאסען אין די ווייטע צפון־געגענדען.

פאר טויזענטער און טויזענטער יאה־רען האבען די עסקימאסען געוואוינט אין ווייטען צפון ביי די ברעגען פון ים הקרח אפגעריסען פון דער איבעריגער וועלט ניט האבענדיג קיין אחנונג פון דער ציוויליי־זאציע און ניט וויסענדיג גארנישט וועגען דער עקזיסטענץ פון ווייסען הערשער.

די עסקימאסען האבען געלעבט ביז נאנץ נאהענט צו אונזערע צייטען אויפ'ן פריסיטיווען שטיינער. שפיז און קליידער זיינען געווען די הויפט זארג פון זייער לעבען. האבען זיי געכאפט פיש און זיי געגעסען רוהיג און געטויט חיות אום פון זייערע פעלען צו מאכען פאר זיך וואר־מע קליידער.

און די שפארזאמע נאטור פון צפון האט זיי ניט בארויבט פון דער מעגליכ־קייט צו קריגען. עסקימאסען האבען געלעבט פאר שפרייט צווישען אונז וויסע און בדענגען אום צעהנדליגע טויזענטער נפשות זענען געווען אומבאקאנט צווישען עסקימאסען. קנאה־שנאה איז צווישען זיי אויך געווען א זעלטענע ערשיינונג. מיט איין־וואָרט, זייער לעבען איז געפלאסען גלאט, מען קאן ניט זאגען גליקליך, אבער דאך אויך אן נאטירליך גוט.

אזוי איז עס אנגעגאנגען צווישען די דאזיגע פריסיטיווע מעשען ביז דער ווייסער באהערשער איז ערשיענען און ארייגנעבראכט זיין פיעל געריכטמעט און שעהן באזוגענע ציוויליזאציע — פון דעם טאג אן איז געקומען דער אומגליק.

היינט צו טאג איז דער עסקימאס א טראגישע פערזאן. ער איז ציוויליזירט אויבען־אויף — פריסיטיוו אינוועניג. דער נייער שטיינער לעבען האט ניט געקענט שלאגען קיין וואָרצלען אין יענע פראסטי־נע געגענדען און דער עסקימאס האט מעהר פארלאָרען ווי געוואונען. איצטער ליידט ער פון אזעלכע איבעלען וואס זיינען געווען אומבעקאנט זיינע אבות אבותיו און ער פיהלט זיך באמת זעהר אומגליק־ליך.

ווייסע מענשען ברענגען איהם אלע גוטע זאכען צו וואס א מענש גלוסט. קאַ־פע און קאקאו צום טרינקען — בראוים און זעלטענע פרוכט צום עסען — ראדיאס און פאנאגראפס צום אמוזירען. די אלע גוטע אזכען קריגט דער עסקימאס פאר זיינע פעלען. אזוי ווייט, אזוי גוט. ער עסט דאס בעסטע און שענסטע, קען זיך אנטאן די שענסטע ציערונגען, אבער דאס לעבען זיינס איז אויף אזוי פיעל צרה'דיגער. די געפערליכסטע קראנקהיי־טען האט דער ווייסער מענש מיט זיך גע־בראכט און די עסקימאסען ווערען ממש אויסגעראטעט, פאלען ווי די פליגען טאג טעגליך און עס איז שוין איצט ניט ווייט דער טאג, ווען די צאהל פון עסקימאסען וועט פארמינערט ווערען צו כמעט גאר־ניט. גאנצע ישובים זיינען שוין איצט אָפּגעווישט געווארען פון עפידעמיעס און אנדערע זיינען אין דער געפאהר אין גי־כען צו פארניכטעט ווערען.

די קאנאדישע רעגיערונג האט זיך דערוואוסט וועגען דער לאגע פון די עס־קימאסען ערשט ניט לאנג צורוק און ווייל זייער טעריטאריע שטעהט אונטער איהר יוריסדיקציע, האט זי זיך זעהר ערנסט פארטראכט וועגען'דעם און זוכט א מיטעל צו פארהיטען די עסקימאסען ראסע פון אונטערגאנג.

דער עסקימאס באזיצט א געוויסע נאטירליכע אינטעליגענץ און לעבענסלוסט און דאך איז ער באריבט פון דער פעהיג־קייט צו קענען אריינקוקען טיעפער אין דער צוקונפט. ער וועט זיך קיינמאל ניט צוגרייטען אויף שפעטער. איינס האט ער איז ער צופרידען — אויף מארגען זאל זיך עפיצער אנדערש ארגען. די ווייסע סוחרים וויסען וועגען דער דאזיגער כאראקטערים־טיק זיינער און זיי גיבען איהם דעריבער אין אויסטויש זאכען וואס רייצען זיין אפעטיט ווי למשל, זיסע געבעקסען און אנדערע ווערטלאזע זאכען, ווען ער קריגט.